

عنوان مقاله:

مطالعه ی تحلیلی استمرار معماری بومی در معماری معاصر

محل انتشار:

دومین همایش ملی هنر تبرستان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محمد ترابی آذر - کارشناس ارشد پیوسته مهندسی معماری، عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی روزبهان ساری

خلاصه مقاله:

امروزه تقارن تمدن های جهانی جایگزین توالی پیشین آنها شده است . زمانی که الگوهای معرفتی و الگوهای ذهن و شعور از عصر نوسنگی تا عصر فناوری اطلاعات در پی حق و حقیقت خویش است . اینک که ساحت های گوناگون در کنار هم نشستند و از هم نشات می گیرند و به هم پیوسته اند. قطعا اطلاق یک ساختار خطی به آنها نمی تواند گزینشی سنجیده باشد . پژوهشگر در این پژوهش بر آن بوده است که با توجه به اختلاط و امتزاج درسبک ها و با نگرشی نو به تاریخ اندیشه ها و بررسی نظریات موجود و نیز با وسعت بخشیدن به نوع نگرش خویش نشان دهد که در سیر تکوینی پدیدهها، با پیدایش اندیشه ای جدید گویا اندیشه گذشته کمرنگ شده و رنگ می بازد. اما واقعیت این است که در گستره ی دیرپای زمان هیچ چیز ناپدید نمی شود بلکه با تغییر جایگاه ، مدفون می شوند تا زمانی که نوبت جلوه و جلالشان فرا رسد. اکنون مسئله این است جایگاه معماری بومی ایران در اینمیان چیست؟ و سوال های اصلی پژوهش شامل : روند استمرار معماری بومی در معماری معاصر ایران چگونه است؟ و شیوه سازگاری معماری بومی بامعماری معاصر چیست؟ به منظور انجام این مهم از نوع تحقیق بنیادی و نظری و روش تحقیق توصیفی تحلیلی استفاده شده است . روش گردآوری - اطلاعات کتابخانه ای و میدانی بوده است . مهم ترین نتایج حاصله عبارتند از این بود که در معماری امروز باید هم خود باشیم و هم فرزند این عصر درخشان جهانی چرا که هویت جهان امروز از راه درک صحیح فرهنگ اصیل سرزمین ها میسر است. همچنین توجه عمیق به فهم روح کلی ، فهماصول و مبانی آن و به کارگیری این اصول به ویژه در جهت تداوم و تکامل معماری گذشته و حال برای درک شیوه های سازگاری معماری بومی بامعماری معاصر ضروری است.

کلمات کلیدی:

معماری ، معماری بومی ، معماری معاصر، بافت ، تداوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/283240>

